

Štvrtý výber z rozhodnutí regulátorov z databázy EECS (European Enforcers Coordination Sessions)

CESR, 11-13 avenue de Friedland, 75008 Paris, France - Tel +33 (0)1 58 36 43 21, internet: www.cesr.eu

Obsah:

- EECS/1208-01: Kombinácia
- EECS/1208-02: Ovládanie dcérskej spoločnosti
- EECS/1208-03: Podstatný vplyv
- EECS/1208-04: Podstatný vplyv
- EECS/1208-05: Zverejnenie rizík v správe vedenia
- EECS/1208-06: Vykázanie nehmotného majetku
- EECS/1208-07: Neurčitá doba použiteľnosti
- EECS/1208-08: Klasifikácia finančných nástrojov
- EECS/1208-09: Klasifikácia finančných nástrojov
- EECS/1208-10: Odložená daňová pohľadávka
- EECS/1208-11: Klasifikácia zásob
- EECS/1208-12: Požitok z dôchodku
- EECS/1208-13: Prezentácia polročnej účtovnej závierky
- EECS/1208-14: Prezentácia polročnej účtovnej závierky
- EECS/1208-15: Prezentácia porovnateľných informácií v polročnej účtovnej závierky

EECS/1208-01: Kombinácia

Koniec finančného roku: 31.októbra 2007 / Prospekt / Predbežný súhlas

Kategória problému: Podniková kombinácia, Spätná akvizícia

Súvisiace štandardy alebo požiadavky: IFRS 3

Dátum rozhodnutia: 10.júna 2007

Opis účtovania emitenta

Jednotky A a B sú dve verejne obchodované skupiny. V septembri 2005 jednotka B (emitent), nadobudla 68% akcií a 76,94% hlasovacích práv jednotky A. Táto akvizícia bola plne financovaná v hotovosti. Po akvizícii, predstavenstvo jednotky A malo 3 členov menovaných jednotkou B, 3 bývalých členov predstavenstva jednotky A a 3 nezávislých členov. Bývalý predseda predstavenstva jednotky A zostal predsedom nového predstavenstva. Jednotka A bola zahrnutá v emitentovej konsolidovanej účtovnej závierke ako dcérska spoločnosť. Nákupná cena bola priradená identifikovateľnému nehmotnému majetku a zvyšok do goodwillu. V júni 2007 sa emitent a jednotka A rozhodli spojiť. Hlavne z daňových dôvodov, malo spojenie právnu formu kombinácie emitenta s jednotkou A. Po kombinácii, predstavenstvo novej jednotky (A+B) malo 3 členov menovaných jednotkou B, 2 bývalých členov predstavenstva jednotky A a 2 nezávislých členov. Nový predseda predstavenstva bol predseda predstavenstva jednotky B. V prvých diskusiách o prospekte emitent indikoval dohľad, že jednotka A sa stane konsolidujúcou jednotkou.

Rozhodnutie regulátora

Regulátor zistil, že jednotka B (emitent) má zostať materskou jednotkou v tomto prípade.

Zdôvodnenie rozhodnutia regulátora

Odsek 3b IFRS 3 stanovuje, že štandard sa neuplatňuje na podnikové kombinácie zahŕňajúce jednotky pod spoločnou kontrolou. Keď sa zoberie do úvahy, že v roku 2005 emitent získal kontrolu nad jednotkou A a že spojenie nezmenilo túto kontrolu, regulátor bol toho názoru, že jednotka B má zostať konsolidujúcou jednotkou napriek právnej forme prijatej pre kombináciu. Navyše, regulátor bol názoru, že v dôsledku pokračovania v podmienkach kontroly ani majetok ani záväzky sa nemajú preceniť. Preto regulátor urobil záver, že majetok a záväzky oboch skupín majú zostať v účtovnej hodnote ako sú prezentované v konsolidovanej účtovnej závierke emitenta deň pred kombináciou.

EECS/1208-02: Ovládanie dcérskej spoločnosti

Koniec finančného roku: 30.marca 2007 / Predbežný súhlas

Kategória problému: Ovládanie, Dcérska spoločnosť

Súvisiace štandardy alebo požiadavky: IAS 27

Dátum rozhodnutia: 5.decembra 2007

Opis účtovania emitenta

Emitent, jednotka A nadobudla nepriamo držanie 44% podielu na vlastnom imaní jednotky B verejne neobchodovanej spoločnosti.

Jednotka B má veľmi špecifický druh stanov spoločnosti ("*société en commandite simple*") ktorá je výberom z partnerstva a ktorá je vo všeobecnosti charakterizovaná takto:

- Nemá radu riaditeľov ako v iných spoločnostiach zapísaných do Obchodného registra;
- Riaditelia, ktorí riadia jednotku majú rozšírené právomoci (ako jednotlivci môžu vstupovať do takých transakcií pri ktorých v iných zapísaných formách sa požaduje rozhodnutie predstavenstva);
- Akcionári sú rozdelení medzi komplementárov a komanditistov. Komanditisti ručia celým majetkom;

- O financovaní a prevádzke rozhodujú komanditisti a komplementári.

Stanovy združenia jednotky stanovujú ako sa vykonávajú hlavné rozhodnutia. Stanovy združenia jednotky B stanovujú, že:

- Bežné rozhodnutia (všetky rozhodnutia okrem úpravy stanov združenia) sa majú prijímať väčšinou hlasov komanditistov (jedna osoba jeden hlas) a väčšinou hlasovacích práv komplementárov;
- Spoločné rozhodnutia majú byť schválené všetkými hlasmi komanditistov a väčšinou aj počtu aj hlasovacích práv komplementárov;
- Zvýšenie kapitálu má byť schválené hlasmi 2/3 komanditistov (jedna akcia na jeden hlas) a väčšinou aj počtu aj hlasovacích práv komplementárov;
- Zmena riadiacich funkcií má byť schválená väčšinou hlasov komanditistov a väčšinou aj počtu aj hlasovacích práv komplementárov;

Jednotka B má 33 komanditistov ktorí majú 85% hlasovacích práv a 7 komplementárov ktorí majú ostatné. Emitent prevzal 11 komanditistov, ktorí majú 74 % hlasovacích práv a 3 komplementárov ktorí majú 12% hlasovacích práv. Preto má emitent väčšinu hlasovacích akcií komanditistov a komplementárov, ale nie väčšinu ich počtu.

Emitent zvažil, že pri tejto situácii so 44% podielom nie je ovládajúcou jednotkou jednotky B. Emitent však plánuje prevziať viac než 50% jednotky B počas niekoľkých mesiacov bez zmeny počtu komanditistov alebo komplementárov.

Emitent urobil záver, že jednotka B sa stane ovládanou a preto ju bude konsolidovať ak prevezme viac než 50% hlasovacích práv.

Rozhodnutie regulátora

Regulátor súhlasil, že emitent neovláda jednotku B.

Zdôvodnenie rozhodnutia regulátora

Regulátor urobil záver, že jednotka B nie je ovládaná emitentom z nasledovných dôvodov:

Emitent nemôže urobiť nijaké samostatné rozhodnutie, pretože každé bežné rozhodnutie požaduje súhlas 17 komanditistov (len 11 ovláda emitent);

Ani jedno z kritérií stanovených v odseku 13 IAS 27 nebolo splnené emitentom, t.j. :

- Nemá viac ako jednu polovicu hlasovacích práv na základe zmluvy s inými investormi, neexistuje taká dohoda;
- Nemá právomoc riadiť finančné a prevádzkové zámery jednotky podľa stanov alebo zmluvy, neexistuje taká dohoda;
- Nemá právomoc vymenovať alebo odvolať väčšinu členov predstavenstva alebo ekvivalentného riadiaceho orgánu: neexistuje predstavenstvo alebo podobný orgán;
- Nemá právomoc obsadiť väčšinu hlasov na stretnutí členov predstavenstva alebo ekvivalentného riadiaceho orgánu: neexistuje predstavenstvo alebo podobný orgán;
- Nie je skutočná kontrola, pretože emitent nemôže prijať samostatné rozhodnutie a nie je možné preukázať na základe histórie, že emitent urobil rozhodnutia na úrovni jednotky B. Dôsledkom toho regulátor informoval emitenta, že ak všetky ostatné skutočnosti zostávajú nezmenené, aj keď má viac než 50% podiel na vlastnom imaní jednotky B, emitent stále neovláda jednotku B pretože:
 - IAS 27 odsek 13 stanovuje, že ovládanie sa predpokladá, že existuje ak matka vlastní viac ako 50% hlasovacích práv s výnimkou situácie, ak sa dá preukázať, že takéto vlastníctvo nezakladá právo kontroly.
 - Ak komanditisti a komplementári zostanú nezmenení emitent nebude schopný prijať nijaké samostatné rozhodnutie pretože nebude mať väčšinu počtu komanditistov. Preto tam je jasná indikácia, že toto vlastníctvo nezakladá ovládanie. Ovládanie jednotky B sa má však prehodnotiť, ak bude zmena v štruktúre organizácie ktorá ovplyvní komanditistov a komplementárov.

EECS/1208-03: Podstatný vplyv

Koniec finančného roku: 31.decembra 2005 / Ročná účtovná závierka

Kategória problému: Podstatný vplyv, pridružené podniky

Súvisiace štandardy alebo požiadavky: IAS 28

Dátum rozhodnutia: 6.november 2006

Popis účtovania emitenta

Emitent, jednotka ktorá vytvára software, bol jeden z troch akcionárov jednotky B. K 31. decembru 2005 hlavný akcionár držal 61,01% hlasovacích práv, iný člen držal 19,99% hlasovacích práv a emitent držal zostávajúcich 19%. Predstavenstvo má šesť členov. Väčšinový akcionár bol reprezentovaný štyrmi zo šiestich členov predstavenstva, zatiaľ čo emitent a tretí akcionár boli reprezentovaní po jednom členovi. Stanovy spoločnosti vlastníkov jednotky B ukladajú, že isté rozhodnutia predstavenstva a akcionárov požadujú, alebo jednomyselnosť alebo kvalifikovanú väčšinu. Z dôvodov dôvernosti, ďalšie detaily stanov spoločnosti sa nemôžu zverejniť. Nie sú indikácie o tom, že hlavný akcionár a ostatní menšinoví akcionári konajú v zhode. Emitent poskytol jednotke B služby údržby a poskytovanie priestoru na serveroch a počas roku predal jednotke softwarovú licenciu vo významnej hodnote. Emitent neúčtoval svoju investíciu v jednotke B ako pridružený podnik, s poukázaním na nedostatok podstatného vplyvu na jednotku. Emitent poukázal, že mal len jedného reprezentanta v predstavenstve, zatiaľ čo väčšinový akcionár mal štyroch zo šiestich členov. Podľa názoru emitenta, jeho reprezentant mal funkciu chrániť práva menšiny. Emitent ďalej tvrdil, že väčšinový vlastník jednotky B využíval svoj vplyv ako matka na kontrolu a riadenie dcérskej spoločnosti. Emitent pri odkazovaní na spôsoby akými je preukazovaný podstatný vplyv (IAS 28 odsek 7) poznamenal, že splnil len jedno kritérium v tomto príklade, ktoré bolo členstvo v predstavenstve.

Rozhodnutie regulátora

Regulátor urobil záver, že emitent mal podstatný vplyv na jednotku B a preto B sa má účtovať ako pridružený podnik.

Zdôvodnenie rozhodnutia regulátora

Podľa IAS 28 odsek 2, podstatný vplyv je právomoc podieľať sa na rozhodovaní o finančných a prevádzkových zámeroch podniku, do ktorého sa investuje, ale nie je to kontrola ani spoločná kontrola týchto zámerov. Ak investor vlastní, priamo 20 % alebo viac hlasovacích práv podniku, do ktorého sa investuje, predpokladá sa, že investor má podstatný vplyv, okrem prípadu, ak nemôže byť jasne preukázané, že tomu tak nie je. Naopak, ak investor vlastní, menej ako 20 % hlasovacích práv podniku, do ktorého sa investuje, predpokladá sa, že investor nemá podstatný vplyv, kým takýto vplyv nemôže byť jasne preukázaný (IAS 28, odsek 6). Podľa názoru regulátora v istých prípadoch sa má ohodnotiť či existuje podstatný vplyv aj keď investor drží menej ako 20%. Skutočnosť, že jeden investor drží väčšinový podiel na hlasovacích právach môže indikovať, že iní investori nemajú podstatný vplyv. Podstatné alebo väčšinové vlastníctvo iným investorom nutne neznemožňuje investorovi mať podstatný vplyv (IAS 28 odsek 6). IAS 28 odsek 7 popisuje spôsoby akými sa podstatný vplyv investora obvykle preukazuje. Emitent konštatoval, že bol splnený len IAS 28 odsek 7.a (člen predstavenstva) v tomto prípade. Podľa názoru regulátora, stanovy spoločnosti posilňujú emitentovu príležitosť podieľať sa na rozhodnutiach o finančnej a prevádzkovej politike jednotky B. Podľa názoru regulátora, reprezentácia v predstavenstve kombinovaná s dodatočnými právami emitenta podľa stanov spoločnosti, dáva emitentovi právo podieľať sa na rozhodovaní o politike v súlade s IAS 28 odsek 7.b. Navyše bol dôkaz o významných transakciách medzi investorom a podnikom do ktorého investoval a indikácie, že emitent poskytol jednotke B významné technické informácie. Oba tieto fakty sú stanovené ako príklady ako môže byť podstatný vplyv preukázaný (IAS 28 odsek 7). Na základe zhodnotenia všetkých skutočností, regulátor urobil záver, že emitent mal podstatný vplyv na jednotku B a že jednotka B sa má považovať za pridružený podnik a účtovať metódou equity ako je popísané v IAS 28 odsek 13.

EECS/1208-04: Podstatný vplyv

Koniec obdobia: 31. december 2005 / Ročná účtovná závierka

Kategória problému: Pridružené podniky, podstatný vplyv

Súvisiace štandardy alebo požiadavky: IAS 28

Dátum rozhodnutia: 6. november 2006

Popis účtovania emitenta

Emitent ovládal 25% akcií v jednotke A k 31. decembru 2005. Ďalší dvaja akcionári v jednotke A ovládajú každý 31%. Zostávajúcich 13% akcií bolo vlastnené niekoľkými rôznymi akcionármi. Emitent nebol reprezentovaný v predstavenstve jednotky A k 31. decembru 2005 napriek tomu, že tam bol v minulosti reprezentovaný, jeho člen predstavenstva dobrovoľne zanechal členstvo. Emitent sa nepokúšal nominovať nového člena predstavenstva aj keď stanov spoločnosti dávajú emitentovi právo aby bol reprezentovaný počas určitého obdobia za podmienky, že jeho podiel na imaní zostane nad istou úrovňou.

Emitent nevykázal jednotku A ako pridružený podnik vo svojej výročnej správe 2005. Podľa názoru emitenta nemal podstatný vplyv na jednotku A z dôvodu skutočnosti, že emitent nebol reprezentovaný v predstavenstve jednotky A a pretože dvaja ďalší akcionári ovládajú temer 65% akcií jednotky A. Emitent tiež poukázal na absenciu iných obvyklých indikátorov podstatného vplyvu ako sú uvedené v odseku 7 IAS 28.

Rozhodnutie regulátora

Regulátor zistil, že emitent jasne nepreukázal, že nemal podstatný vplyv na jednotku A a preto sa má jednotka A účtovať ako pridružený podnik.

Zdôvodnenie rozhodnutia regulátora

Podľa odseku 2 IAS 28 pridružený podnik je jednotka v ktorej má investor podstatný vplyv. Podstatný vplyv je definovaný v tom istom odseku ako právomoc podieľať sa na rozhodovaní o finančných a prevádzkových zámeroch podniku, do ktorého sa investuje. Podľa názoru regulátora, „právomoc“ odkazuje na schopnosť podieľať sa na rozhodnutiach o finančnej a prevádzkovej politike podniku do ktorého sa investovalo. Podľa názoru regulátora, takýto výklad je tiež podporovaný IAS 27 IG 2 ktorý dáva všeobecný popis konceptu "právomoci" i keď primárnym zámerom v kontexte potenciálnych hlasovacích práv: „...právomoc odkazuje na schopnosť urobiť niečo alebo ovplyvniť niečo“. *V dôsledku toho, jednotka má ...podstatný vplyv ak súčasne má schopnosť využiť právomoc, bez ohľadu či... podstatný vplyv sa aktívne využíva alebo má pasívnu povahu*“.

Regulátor považoval IAS 27 IG 2 za relevantný pre pochopenie IAS 28.

Podľa IAS 28 odsek 6, ak investor vlastní 20 % alebo viac hlasovacích práv, predpokladá sa, že má podstatný vplyv, okrem prípadu, ak nemôže byť jasne preukázané, že tomu tak nie je. IAS 28 odsek 7 popisuje ako sa obvykle podstatný vplyv preukazuje.

Preto tam bol predpoklad, že investor, ktorý má 25% hlasovacích práv, mal podstatný vplyv na jednotku A. Emitent dokazoval, že pri závere, že nemá podstatný vplyv na jednotku A zvažoval, či skutočne využíva vplyv počas obdobia. Podľa názoru regulátora sa mala tiež zhodnotiť schopnosť podieľať sa na rozhodovaní o finančných a prevádzkových zámeroch podniku, do ktorého sa investuje.

Emitentov reprezentant odišiel dobrovoľne z jeho pozície v predstavenstve jednotky A a emitent sa nepokúšal doplniť nového reprezentanta do predstavenstva. Stanovy spoločnosti dávajú emitentovi právo na reprezentáciu v predstavenstve jednotky A so súčasným stavom vlastníctva počas obdobia popísaného v dohode. Nebola iná dohoda medzi dvomi hlavnými akcionármi, alebo iné indikácie, že emitent nemá podstatný vplyv.

Na základe uvedeného, regulátor urobil záver, že emitent „jasne nepreukázal“, že nemá podstatný vplyv na jednotku A, že jednotka A sa má považovať za pridružený podnik v súlade s IAS 28 odseky 2,6 a 7 a účtovať ho s použitím equity metódy popísanej v IAS 28 odsek 13.

EECS/1208-05: Zverejnenie rizík v správe vedenia

Koniec finančného roku: 31. decembra 2007 / Ročná účtovná závierka

Kategória problému: Zverejnenie, riziká

Súvisiace štandardy alebo požiadavky: IFRS 7

Dátum rozhodnutia: 30. apríl 2008

Popis účtovania emitenta

Emitent, finančná inštitúcia, sa rozhodla popísať riziká súvisiace s jej hypotekárnymi dlhopismi založenými bytovými nehnuteľnosťami v USA (a podobné aktíva spojené s ABS a CDO) v správe vedenia (diskusia a analýza vedenia (MDA)), ktorá bola publikovaná spolu s jej účtovnou závierkou. MDA nebola jasne označená ako auditovaná, pretože nie je predmetom požiadaviek na audit, ale len previerky s obmedzeným rozsahom. Popis obsahoval, okrem iných vecí analýzu čistej expozície (na konci roku a porovnateľného obdobia) voči ABS a CDO pred zabezpečením a zárukami (s indikáciou percenta strát), popis každej položky typu Super Senior CDO portfólia s indikáciou doby vydania, priradených bodov, percenta straty, kvality podkladových aktív a detailný popis expozície voči poisťovniam zameraným na jedno poistenie, atď. Poznámky k účtovnej závierke neobsahovali nijaký krížový odkaz na túto sekciu správy vedenia, ale jednotka a jej audítor považovali závierku, že je v súlade s IFRS 7.

Rozhodnutie regulátora

Regulátor urobil záver, že závierka nie je v súlade s IFRS 7.

Zdôvodnenie rozhodnutia regulátora

Odsek B6 Dodatku IFRS 7 dovoľuje zverejnenie požadované odsekmi 31 až 42 aby boli buď v účtovnej závierke „alebo zahrnuté krížovým odkazom z účtovnej závierky na niektoré iné dokumenty, také ako komentár vedenia, alebo správa o rizikách“. Keďže štandard požaduje, aby táto druhá správa bola „dostupná užívateľom účtovnej závierky za tých istých podmienok ako účtovná závierka a v tom istom čase“, regulátor zistil, že emitentova prezentácia nebola akceptovateľná. Pretože poskytnuté informácie boli významné z dôvodu porozumenia vplyvu rizík na finančnú pozíciu emitenta súvisiacu s finančnými nástrojmi, preto bola informácia požadovaná IFRS 7. Špecifický krížový odkaz preto má byť medzi účtovnou závierkou a relevantnými odsekmi obsiahnutými v správe vedenia. Po druhé odsek B6 požaduje, aby informácie boli dostupné za tých istých podmienok ako účtovná závierka. Z pohľadu regulátora toto znamená, že akákoľvek poskytnutá informácia na dodržanie súladu s IFRS 7 má byť auditovaná. Indikácia, že relevantné zverejnenia v správe vedenia neboli auditované bola preto neakceptovateľná.

EECS/1208-06: Vykázanie nehmotného majetku

Koniec finančného roku: 31. decembra 2005 / Ročná účtovná závierka

Kategória problému: Nehmotný majetok

Súvisiace štandardy alebo požiadavky: IAS 38

Dátum rozhodnutia: 10. december 2007

Popis účtovania emitenta

V nedávnych rokoch emitent nadobudol niekoľko spoločností podnikajúcich v mobilných telefónoch a širokopásmového pripojenia. Pri mobilných telefónoch sú typické dva rozdielne typy vzťahov so zákazníkmi: predplatené a platené po vykonaní služby. Pre účtovné účely, emitent vykazoval dva typy vzťahov so zákazníkmi ako jeden nehmotný majetok samostatne, mimo goodwillu a amortizoval ho lineárnym spôsobom. Regulátor ohodnotil nadobudnuté vzťahy zákazníkov ako súčasť nákupu jednotky A medzinárodného mobilného operátora. Emitent ohodnotil dva typy majetku samostatne použitím výnosovej metódy. Pri predplatených zákazníckych vzťahoch zistil generovanie čistých pozitívnych peňažných tokov dvakrát tak dlho ako trvajú predplatené vzťahy. Emitent považoval predplatené a platené

po vykonaní služby vzťahy so zákazníkmi za jeden nehmotný majetok, na základe odsekov 8 a 12 IAS 38. Dôvodom emitenta bolo, prinajmenšom v časti, na základe argumentu, že nijaké vzťahy so zákazníkmi nevznikajú so zmluvnej alebo iného zákonného práva (IAS 38 odsek 12.b). Emitent tiež pochyboval, či buď predplatené alebo vzťahy so zákazníkmi ktorí platia po vykonaní služby plnia podmienky pre samostatný nehmotný majetok v súlade s IAS 38 12.a. Emitent nevedel o takých transakciách, pri ktorých predplatené a vzťahy so zákazníkmi ktorí platia po vykonaní služby pri ktorých by boli predané samostatne jeden od druhého, ale nemohol zabrániť, že sa to stalo alebo že to bolo možné. Na základe toho, že ani predplatené ani platené po neplnia kritériá v IAS 38 odseku 12, špecifické usmernenie v odseku 37 súvisiace s doplnkovým majetkom neboli považované za aplikovateľné emitentom. Emitent sa tiež obhajoval tým, že jeho prax považovania predplatených a platených po za jeden nehmotný majetok bola konzistentná medzinárodnou praxou odvetvia.

Rozhodnutie regulátora

Regulátor urobil záver, že dva typy vzťahov so zákazníkmi sa majú vykázat ako dva samostatné nehmotné majetky v súlade s odsekmi 35 až 37 IAS 38.

Zdôvodnenie rozhodnutia regulátora

Emitent obhajoval, že pretože vzťahy so zákazníkmi boli jedným majetkom podľa IAS 38 odsek 12, požiadavky odsekov 36 a 37 ktoré sa zaoberajú so súvisiacim nehmotným majetkom neboli aplikovateľné. Pretože odsek 36 rieši špecifický predmet nehmotného majetku, ktoré sú oddeliteľné len s súvisiacim hmotným alebo nehmotným majetkom, regulátor bol názoru, že odsek bol relevantný v tomto prípade. Podľa IAS 38 odsek 36, ak nehmotný majetok nadobudnutý v podnikovej kombinácii je oddeliteľný od jednotky spolu s iným súvisiacim majetkom, nadobúdateľ má vykázat skupinu majetku ako jeden majetok, ale len ak individuálne reálne hodnoty týchto majetkov sa nemôžu oceniť spoločne. Pri alokovaní nákupnej ceny jednotky A reálne hodnoty každého vzťahu so zákazníkmi boli vypočítané samostatne. Regulátor urobil záver, že kritériá stanovené v IAS 38 odseku 36 neboli splnené, preto vzťahy so zákazníkmi neboli skupinou majetku ktorá by mohla byť vykázaná ako jeden majetok. Skupina doplnkových nehmotných majetkov sa môže vykázat ako jeden majetok (odsek 37) za podmienky, že jednotlivé majetky majú podobnú dobu použiteľnosti. Na základe popísaného profilu čistého peňažného toku vytváraného dvomi rozdielnymi typmi vzťahov so zákazníkmi nadobudnutých pri akvizícii jednotky A, regulátor urobil záver, že doba použiteľnosti sa nemôže považovať za podobnú. Regulátor rozhodol tento prípad na základe toho, že uplatnenie odsekov 36 a 37 IAS 38 nepovoľuje predplatené a platené po vzťahy so zákazníkmi vykázat ako jeden nehmotný majetok. Regulátor preto nezistil potrebu urobiť záver či áno alebo nie vzťahy so zákazníkmi reprezentujú jeden alebo dva nehmotné majetky podľa IAS 38 odsek 12.

EECS/1208-07: Neurčitá doba použiteľnosti

Koniec finančného roku: 31.decembra 2005 / Ročná účtovná závierka

Kategória problému: Nehmotný majetok

Súvisiace štandardy alebo požiadavky: IAS 38

Dátum rozhodnutia: 6.november 2006

Popis účtovania emitenta

Emitent, jednotka, ktorá podniká v odvetví software, nadobudla nakladateľstvo v roku 2004, ktoré malo viac než 500 zákazníkov, ktorí používali software licencované nadobudnutou spoločnosťou. Nadobudnutie podniku bolo odhadované na 16,2 mil USD, z ktorých 5,8 mil USD bolo alokované na konkrétne zmluvy so zákazníkmi. Suma alokovaná na zmluvy so zákazníkmi pozostáva z dvoch zložiek: 1) diskontovaný peňažný tok súvisiacich s existujúcimi zmluvami a 2) diskontovaný peňažný tok súvisiaci na očakávané obnovenie existujúcich zmlúv. Prevažná väčšina zmlúv bola obnovovaná každoročne, aj keď niektoré boli obnovované každý druhý rok. Ocenenie bolo založené na viacerých podmienkach a rozhodnutiach vedenia, čo sa týka počtu zákazníkov kde sa očakávala obnova ich licencií a ako často sa očakáva, že tak urobia. Emitent považoval, že zmluvy so zákazníkmi majú neurčitú dobu použiteľnosti pretože sa očakávalo, že sa obnovia. Aj keď zmluva so zákazníkmi nemôže byť neurčitá, emitent vysvetľoval, že jej doba použiteľnosti nie je jasná a že ukončenie životnosti sa nemôže určiť. Emitent upozorňoval na fakt, že prakticky, všetci zákazníci (a viac než počet predpokladaný pri dátume nadobudnutia) si zvolilo obnovenie ich licencií a že hodnota zmlúv so zákazníkmi k súvahovému dňu sa očakávala, že bude prinajmenšom rovná odhadovanej hodnote k dátumu nadobudnutia. Emitent periodicky kontroloval zmluvy na znehodnotenie a vykáže stratu zo znehodnotenia ak sa zmluvy znehodnotia. Pracovne, emitent vykázal stratu zo znehodnotenia vo výške hodnote konkrétnej zmluvy so zákazníkom ak sa zákazník rozhodol neobnoviť licenciú. Emitent namietal, že toto zabezpečenie akékoľvek znehodnotenie zmlúv so zákazníkmi bolo vykázané v časovej súvislosti v hospodárskom výsledku.

Rozhodnutie regulátora

Regulátor nesúhlasil s emitentom, že zmluvy so zákazníkmi a súvisiace vzťahy so zákazníkmi mali neurčitú dobu použiteľnosti.

Zdôvodnenie rozhodnutia regulátora

Zmluvy so zákazníkmi a súvisiace vzťahy so zákazníkmi sú nehmotným majetkom na základe zmlúv. Predpokladá sa, že sú identifikovateľné bez ohľadu na to či práva sú prenositeľné, alebo oddeliteľné od jednotky v súlade s IAS 38 odsek 12.b, IFRS 3 odsek 46.b, IFRS 3 odsek IE B.3. Vzťahy medzi zmluvami so zákazníkmi a súvisiacimi vzťahmi so zákazníkmi sú diskutované v IAS 38 BC 71.b. To znamená, že v realite sú zmluvy so zákazníkmi a súvisiace vzťahy so zákazníkmi dvomi samostatnými nehmotnými majetkami. Reálna hodnota zmlúv so zákazníkmi je očakávaný budúci peňažný tok podľa zmluvy a očakávané obnovenie so zákazníkmi nebude ovplyvňovať jeho reálnu hodnotu. Očakávané obnovenie však bude ovplyvňovať reálnu hodnotu súvisiacich vzťahov so zákazníkmi. Pri alokovaní jeho nákupnej ceny emitent alokoval hodnotu aj na zmluvy so zákazníkmi aj na súvisiace vzťahy so zákazníkmi, za predpokladu, že oba typy nehmotného majetku majú neurčitú dobu použiteľnosti.

Zmluvy so zákazníkmi

Podľa IAS 38 odsek 94 doba použiteľnosti nehmotného majetku vyplývajúca zo zmluvných práv nesmie presiahnuť dobu zmluvných práv. Obdobie obnovenia má byť obsiahnuté v dobe použiteľnosti majetku, len vtedy, ak existuje dôkaz dosvedčujúci, že jednotka predĺženie zabezpečila bez toho, aby jej vznikli významné náklady. V tomto prípade sú to zákazníci kto má právo obnoviť ich zmluvy. Podľa názoru regulátora, zmluvy so zákazníkmi majú byť amortizované počas zostávajúcej doby zmluvy od dátumu uzatvorenia.

Vzťahy so zákazníkmi

Jednotka považuje nehmotný majetok za majetok s neurčitou dobou použiteľnosti, keď sa na základe analýz všetkých relevantných faktorov nedá predvídať ohraničenie obdobia, počas ktorého sa očakáva, že

majetok bude pre jednotku zdrojom čistých peňažných prostriedkov, ako je uvedené v IAS 38 odsek 88. V odseku 90 je zoznam faktorov, ktoré majú byť zvažované pri ohodnotení a ktoré zahŕňajú technické, technologické, obchodné, alebo iné typy zastaralosti. IAS 38 odsek 92 vysvetľuje, že konkrétne doba použiteľnosti počítačového softvéru je pravdepodobne krátka z dôvodu rýchlych zmien v technológii a náchylnosť na technologickú zastaralosť. Emitent založil jeho účtovanie čiastočne na skutočnosti, že trvanie doby použiteľnosti vzťahov bolo neurčitá. Toto je však častý prípad pri nehmotnom majetku. Neistota o dobe použiteľnosti však neposkytuje základňu aby považoval dobu životnosti ako neurčitú ako vysvetľuje IAS 38 BC 65.a. Podľa názoru regulátora doba životnosti vzťahov so zákazníkmi nemá byť v tomto prípade dlhšia než životnosť samotného licencovaného softvéru, pretože zákazník si nevyberie obnovenie zmluvy ak je výrobok zastaralý. Aj keď pojem neurčitý neznamená neohraničený, analýza všetkých relevantných skutočností nepodporuje, podľa názoru regulátora, emitentov záver, že nie je predpovedateľný limit na obdobie počas ktorých zákazníci budú obnovovať ich zmluvy. Emitent namietal, že vybraný model pre znehodnotenie, kde hodnota alokovaná k vzťahom so zákazníkmi je účtovaná do nákladov ak si zákazník vyberie neobnoviť jeho licenciu, zabezpečuje, že znehodnotenie nadobudnutých zmlúv so zákazníkmi je zobrazená včas v hospodárskom výsledku. Regulátor poznamenal, že taký model naznačuje, že výnosy od zákazníkov sú vykazované počas doby životnosti vzťahov so zákazníkmi, zatiaľ čo náklady sú účtované v hospodárskom výsledku ak sa vzťahy so zákazníkmi skončia. Regulátor preto nesúhlasil, že vybraný model naznačuje, že znehodnotenie nadobudnutých zmlúv so zákazníkmi je zobrazené včas v hospodárskom výsledku. Podľa názoru regulátora, vzťahy so zákazníkmi sa nemôžu považovať za majetok s neurčitou dobou životnosti.

EECS/1208-08: Klasifikácia finančných nástrojov

Koniec obdobia: 31.december 2007 / Ročná účtovná závierka / Predbežný súhlas

Kategória problému: Nástroje vlastného imania, menšinový podiel, záväzok

Súvisiace štandardy alebo požiadavky: IAS 32

Dátum rozhodnutia: 15.január 2008

Popis účtovania emitenta

Emitent je finančný konglomerát, ktorý ako emitent dlhopisov pripravil svoju účtovnú závierku za rok končiaci 31. decembra 2007. Emitent ma prevádzkovú pobočku B ktorá má sériu akcií A ktoré majú hlasovacie práva. Emitent vlastní 70% akcií A a zvyšok je držaný externými akcionármi. Podľa stanov spoločnosti je jednotka B povinná platiť ročne 5% - tné dividendy. Dividendy sa zväčšujú aj keď jednotka B nemá dostatočné fondy na rozdelenie v čase keď sú dividendy splatné. V emitentovej otváracíj IFRS súvahe k 1. januáru 2006 a v priebežnej účtovnej závierke za rok 2007 akcie A jednotky B boli klasifikované ako nástroje vlastného imania. Pretože emitent konsolidoval jednotku B vo svojej účtovnej závierke ako dcérsku spoločnosť, 30% akcií A vlastnených externými vlastníkmi boli vykázané ako menšinový podiel.

Rozhodnutie regulátora

Regulátor zistil, že emitentova klasifikácia akcií A ako nástrojov vlastného imania v konsolidovanej otváracíj IFRS súvahe a priebežnej závierke v roku 2007 nie je v súlade s IAS 32.

Zdôvodnenie rozhodnutia regulátora

IAS 32 odsek 11 definuje finančný záväzok tak, že obsahuje medzi inými, iné záväzky ktoré obsahujú zmluvnú povinnosť dodať peniaze alebo finančný majetok inej jednotke. Kritériá pre klasifikáciu finančného nástroja ako vlastného imania, alebo záväzku sú uvedené v IAS 32 odsek 16. Tento stanovuje, že nástroj je nástroj vlastného imania skôr ako finančný záväzok ak, a len ak, nástroj neobsahuje zmluvnú povinnosť buď na dodanie peňažnej hotovosti, alebo iného finančného aktíva jednotke, alebo na výmenu finančných aktív alebo finančných záväzkov s inou jednotkou za podmienok, ktoré sú pre emitenta potenciálne nevýhodné. IAS 32 odsek AG29 vysvetľuje, že pri klasifikácii finančného nástroja v rámci konsolidovanej účtovnej závierky jednotka zvaží všetky podmienky dohodnuté medzi členmi skupiny

a držiteľmi nástroja, aby stanovila, či skupina ako celok má povinnosť dodať peňažnú hotovosť alebo iný finančný nástroj vo vzťahu k nástroju alebo ho vysporiadať spôsobom, ktorý vyústi do klasifikácie ako záväzku. Okrem toho, ak dcérska spoločnosť emituje finančný nástroj a materská spoločnosť skupiny priamo dohodne dodatočné podmienky s držiteľmi nástroja, skupina nemusí mať možnosť voľného uváženia pri rozhodovaní o rozdeleniach alebo spätnom odkúpení. Podľa AG29 v rozsahu v akom je taká povinnosť, nástroj je klasifikovaný ako finančný záväzok v konsolidovanej účtovnej závierke. Preto, regulátor nadobudol názor, že odkedy je jednotka povinná, na základe stanov spoločnosti platiť ročné kumulatívne dividendy pre držiteľov akcií A a emitent nemá možnosť sa rozhodnúť o rozdelení takýchto dividend, akcie A majú byť klasifikované ako finančný záväzok v konsolidovanej účtovnej závierke emitenta.

EECS/1208-09: Klasifikácia finančných nástrojov

Koniec obdobia: 31. januára 2007 / Ročná účtovná závierka

Kategória problému: Menšinový podiel, Nástroje vlastného imania

Súvisiace štandardy alebo požiadavky: IAS 32

Dátum rozhodnutia: 15. mája 2007

Popis účtovania emitenta

Emitent (banka) má prevádzkovú pobočku X, ktorá má dve triedy akcií (A a B). Len akcie A dávajú hlasovacie práva. Akcie B sú vydané len účely kapitalizácie, pre splnenie kapitálových požiadaviek regulátora podľa Bazileja pre jednotku X. Vlastníctvo akcií A a B je rozdelené medzi emitenta a iných akcionárov.

Jednotka X je hypotekárna spoločnosť. Podnikanie je úplne tvorené akcionármi, ktorí vykonávajú predajných agentov pre nové úvery na stavbu domov. Podľa podmienok stanov spoločnosti, každý akcionár je povinný kapitalizovať jednotku X (vo forme dodatočných investícií do akcií B) v rozsahu v akom vytvára podnikanie. V podstate X nie je založená na dosahovanie zisku.

Stanovy spoločnosti tiež požadujú, aby emitent, väčšinový akcionár v X súhlasil vykúpiť akcie B od menšinových akcionárov prostredníctvom predajnej opcie s nasledovnými podmienkami:

- Menšinoví akcionári môžu využiť ich predajné opcie keď ich vlastníctvo akcií B prekračuje regulačné požiadavky na kapitálovú primeranosť pre podnikanie, ktoré je predmetom činnosti jednotkou X.
- Povinnosťou emitenta kúpiť akcie B od menšinových akcionárov je obmedzené na sumu ktorú je emitent vložil do jednotky X aby splnil jeho podiel na regulačných požiadavkách na kapitálovú primeranosť pre X. Inými slovami emitent je povinný kúpiť akcie ak jeho vlastníctvo akcií B je nižšie ako regulačné požiadavky na kapitálovú primeranosť pre podnikanie, ktoré je vytvárané jednotkou X.
- Menšinoví akcionári môžu využiť ich predajné opcie každé tri roky. Predajná cena je pôvodná cena zaplatená akcionármi.

Podľa podmienok stanov spoločnosti, kapitalizácia jednotky X vydaním nových akcií B je vykonávaná perspektívne každých šesť mesiacov na základe odhadu rastu podnikania. V konsolidovanej účtovnej závierke emitenta akcie B vlastnené menšinovými akcionármi bolo vykázané ako menšinový podiel. Zdôvodnenie pre toto účtovanie je, že emitent verí, že sa môže vždy vyhnúť situácii v ktorej bude povinný kúpiť akcie B od menšinových akcionárov. Pretože kapitalizácia jednotky X sa uskutočňuje každých šesť mesiacov na perspektívnej základni emitent môže plánovať optimálne zvýšenie kapitálu dostatočne dopredu tak aby sa vyhol novej povinnosti nákupu.

Rozhodnutie regulátora

Regulátor nesúhlasil s emitentovým rozhodnutím klasifikovať akcie B ako menšinový podiel a zistil, že akcie s podmienenou predajnou opciou boli finančným záväzkom v súlade s IAS 32 odseky 11 a 16.

Rationale for the enforcement decision

The enforcer was of the opinion that the issuer has a clear contractual obligation to buy B-shares from the minority shareholders under agreed terms and that this contractual obligation is a financial liability as defined in IAS 32 paragraphs 11 and 16. IAS 32 paragraphs 11 and 16 define a financial liability to be a contractual obligation "to deliver cash or another financial asset to another entity".

If there is an unconditional right to avoid delivering cash or another financial liability, the instrument would be considered an equity instrument (paragraph 19). Otherwise, according to IAS 32 paragraph 25, a financial instrument qualifies as a financial liability if the contingent payment condition is beyond the control of both the issuer and the holder of the instrument. Examples include a change in stock market or consumer prices indices, interest rate or taxation requirements. Paragraph 25.a stipulates that the contingent consideration must be genuine. A contingent settlement provision that requires settlement in cash or variable number of the entity's own shares only on the occurrence of an event that is extremely rare, highly abnormal and very unlikely to occur is not considered genuine and, hence, an instrument including such a provision is an equity instrument (IAS 32 paragraph AG28). The enforcer believes that the contingent settlement provision is genuine. The enforcer sees it to be in the normal course of business that mortgage companies might be required to increase regulatory capital either due to an increase in business or because of unexpectedly high credit losses. Even though the risk of sudden substantial losses related to X's business operations is currently considered to be low, the contingent settlement provision is genuine. It was the enforcer's opinion that, based on the shareholders' agreement, the issuer does not have an unconditional right to avoid delivering cash or another financial asset to settle the obligation in the sense intended by paragraph 25 of IAS 32. The minority shareholders' holdings of B-shares should be treated as a financial liability in the issuer's consolidated financial statements.

EECS/1208-10: Odložená daňová pohľadávka

Koniec finančného roku: 31.decembra 2006 / Ročná účtovná závierka

Kategória problému: Odložené dane

Súvisiace štandardy alebo požiadavky: IAS 12

Dátum rozhodnutia: 18.január 2008

Popis účtovania emitenta

Emitent vyvíja a predáva automatické riešenia pre výrobcov v rôznych výrobných. Emitent dosiahol významné straty v rokoch 2002 až 2006 okrem roku 2005 keď dosiahol minimálny zisk pred zdanením. Zisk roku 2005 pred zdanením obsahoval významné neprevádzkové zisky. V jeho konsolidovanej súvahe za roku 2005 a 2006 emitent vykázal odloženú daňovú pohľadávku z dôvodu prenášaných strát ktoré je možné umoriť počas obdobia 2010 až 2014. Odložená daňová pohľadávka znížená o odložené daňové záväzky reprezentovali 24% a 51% konsolidovaného vlastného imania na koncoch rokov 2005 a 2006. Emitent vykázal odloženú daňovú pohľadávku v roku 2005 na základe predpokladanej výkonnosti v rokoch 2006 až 2009 založenej na rozpočte pripravenom v jeseni roku 2005. Emitent namietal, že rozpočty boli realistické pretože boli pozitívne indikácie od zákazníkov o budúcich objednávkach. Emitent mal tiež plány na rozšírenie predaja na nové trhy a samostatne na predaj nových výrobkov, ktoré boli vyvinuté nedávno alebo ktorých vývoj bude skoro ukončený. Emitent urobil opatrenia na zvýšenie predaja, implementovaním nových programov na zvýšenie produktivity a ziskovosti. Čistý zisk pred zdanením v prvých troch štvrtrokoch 2005 bol pozitívny, ale vo štvrtom dosiahol významnú stratu vedúcu k minimálnemu čistému zisku pred zdanením v roku 2005. Emitent dokazoval, že celková výkonnosť v roku 2005 bola dobrá a že straty dosiahnuté vo štvrtom štvrtroku 2005 boli zapríčinené

neopakovateľnými udalosťami o ktorých sa nepredpokladá, že sa zopakujú také ako: nižšia ziskovosť v istých oblastiach podnikania, potreba veľkých investícií v nových podnikoch, zmena zdrojov plánovacieho systému a predaj s nižšou prirážkou v poslednom štvrtroku. Jednotka mala tiež významné investície do vývoja nových výrobkov. Emitent uviedol, že pretože tieto faktory nebudú ovplyvňovať budúcu výkonnosť, nebol dôvod neveriť, že rozpočty sú nedosiahnuteľné. Emitent zachoval odloženú daňovú pohľadávku v svojej súvahe za rok 2006 na základe toho, že rozpočty pre rok 2007 a nasledujúce roky obsahovali vysoké miery rastu. Toto bolo v dôsledku očakávaného predaja nových výrobkov, ktoré boli výsledkom dlhotrvajúceho vývoja výrobkov, potenciálu pre predaj na nových trhoch pre ktoré už emitent inicioval, alebo plánoval iniciovať reklamu a predaj a pre zlepšenie celkovej výkonnosti.

Rozhodnutie regulátora

Regulátor zistil, že vykázanie odloženej daňovej pohľadávky z prenášaných strát nebolo v súlade s IAS 12 odseky 34 až 36. Konkrétne, emitent nebol schopný poskytnúť presvedčivé dôkazy, že bude generovaný dostatočný zdaniteľný zisk voči ktorému sa môže nevyužitá daňová strata vysporiadať.

Zdôvodnenie rozhodnutia regulátora

Konsolidovaná účtovná závierka k 31. decembru 2005.

Podľa IAS 12 odsek 35, existencia nevyužitých daňových strát je silný dôkaz, že zdaniteľný zisk sa v budúcnosti možno nedosiahne, aby sa straty vysporiadali. Preto, ak má jednotka prehľad o nedávnych stratách, vykazuje odloženú daňovú pohľadávku vznikajúcu z nevyužitých daňových strát iba v rozsahu, v ktorom jednotka vykázala dostatočné zdaniteľné dočasné rozdiely alebo ak existuje presvedčivý dôkaz, že jednotka dosiahne dostatočný zdaniteľný zisk.

Pretože emitent mal v nedávnej minulosti straty a nemá dostatočné zdaniteľné dočasné rozdiely (IAS12 odsek 36.a), od emitenta sa požaduje aby poskytol iné dôveryhodné dôkazy, že bude dostupný dostatočný zdaniteľný zisk voči ktorému sa môže nevyužitá daňová strata vysporiadať.

Nevyužitá daňová strata v otázke nevyplynuli z identifikovateľných príčin, ktoré sa pravdepodobne nezopakujú. (IAS 12 odsek 36.c); Naopak, straty v rokoch 2002 až 2004 sa dosiahli pri obvyklých podnikateľských aktivitách. Nebolo to z dôvodu daňového plánovania dostupného emitentovi, ktoré by vytvorili zdaniteľný zisk v období v ktorom by boli nevyužitá daňová strata vysporiadané (IAS 12 odsek 36.d).

Regulátor bol toho názoru, že k 31. decembru 2005 nebolo pravdepodobné, že jednotka bude vytvárať zdaniteľný zisk pred prepadnutím nevyužitých daňových strát. (IAS 12 odsek 36.b). Emitentov dôkaz o dobrej výkonnosti v roku 2005 nebol podporený výsledkom, pretože emitent dosiahol čistú stratu pred zdanením, ak neberieme do úvahy neprevádzkové zisky.

Emitent nebol schopný predložiť žiadny dôkaz, že nižšia ziskovosť niektorých oblastí podnikania, investície do nového ERP systému, alebo vývoj výrobkov, alebo predaj výrobkov s nižšou maržou sa pravdepodobne nevyskytnú v budúcnosti. Emitent neposkytol dostatočné dôkazy o schopnosti dosiahnuť v budúcnosti zdaniteľný zisk. Len samotné očakávania emitenta o zlepšení budúcich predajov nemôže byť považované za splnenie tejto požiadavky. Pri ohodnotení umorenia prenášanej daňovej straty sa má prikladať väčšia váha výnosom z existujúcich objednávok, alebo potvrdených zmlúv než výnosom z očakávaného zlepšenia predaja.

Predpokladaná budúca výkonnosť bola založená na rozpočtoch, ktoré emitent pripravil v jeseni 2005 a ktoré neboli realistické, ak sa porovnajú s historickou výkonnosťou. Dramatické zníženie výnosov v poslednom štvrtroku 2005 mal podnikateľ emitenta prehodnotiť spoľahlivosť týchto rozpočtov ako základne pre vykazovanie odloženej daňovej pohľadávky.

Spoločnosť vysvetlila vo svojej výročnej správe za rok 2005, že chovanie zákazníkov sa zmenilo počas roka, viedlo k dramatickému skráteniu dodacieho času, zníženiu nevybavených objednávok a zvýšeniu počtu otvorených ponúk. Dôsledkom toho predvídateľnosť obchodovania sa zoslabila počas roku. Z pohľadu regulátora mala spoločnosť vziať tieto skutočnosti do úvahy pri zvažovaní či vykáže odloženú daňovú pohľadávku v účtovnej závierke za rok 2005.

Konsolidovaná účtovná závierka k 31. decembru 2006.

Z pohľadu regulátora sa mali vziať do úvahy tie isté poklady pre emitentovu prezentáciu daňovej pohľadávky v závierke za rok 2006 ako za rok 2005.

Navyše regulátor poznamenal, že nespoľahlivosť emitentových odhadov bola ďalej dokázaná významnými odchýlkami medzi emitentom predpovedaným ziskom pre trhy počas roku a skutočnými priebežnými a konečnými konsolidovanými výsledkami za rok 2006.

EECS/1208-11: Klasifikácia zásob

Koniec obdobia: 30.jún 2007 / Ročná účtovná závierka

Kategória problému: Zverejňovanie účtovnej závierky

Súvisiace štandardy alebo požiadavky: IAS 1

Dátum rozhodnutia: 31.január 2008

Popis účtovania emitenta

Emitent vyrába víno a rôzne alkoholy vrátane whisky, koňaku a brandy. Vo svojej súvahe emitent klasifikoval všetky zásoby ako obežné aktíva. Emitent je názoru, že zrecí proces zásob, okolo 15 rokov, sa má považovať ako časť bežného prevádzkového cyklu z nasledovných dôvodov:

- Pre významnú časť predaja sa zrecí proces uskutočňuje vo vlastných zariadeniach, aj keď určité množstvo sa nadobúda od tretích strán,
- Mnohé finálne výrobky sú zmesou rôznych primárnych výrobkov, ktoré sú rôznej zrelosti. Zmes primárnych výrobkov je prispôsobená aby vyhovovala chuti zákazníkov.
- Výrobný proces je prispôsobený zmenám v požiadavkách zákazníkov. Toto konkrétne znamená, že zásoby pri ktorých je zámerom ich použiť o niekoľko rokov sa možno napríklad použijú oveľa skôr.

Rozhodnutie regulátora

Regulátor súhlasil s emitentovou klasifikáciou zásob ako obežných.

Zdôvodnenie rozhodnutia regulátora

IAS 1 v odseku 57 stanovuje, že majetok sa má klasifikovať ako obežný ak plní jedno zo štyroch kritérií. Regulátor rozhodol, že účtovná prezentácia prijatá emitentom bola akceptovateľná na základe toho, že plní požiadavky prvého kritéria odseku, že majetok sa má klasifikovať ako obežný ak sa očakáva, že bude realizovaný alebo je zámer predaja alebo spotreby v normálnom prevádzkovom cykle jednotky. V tomto prípade zrecí proces je považovaný ako časť prevádzkového cyklu emitenta. Skutočnosť, že majetok možno nebude realizovaný počas dvanástich mesiacov po súvahovom dni (IAS 1 odsek 57.c) nie je relevantný pretože stačí ak je splnené jedno zo stanovených kritérií.

EECS/1208-12: Požitok v dôchodku

Koniec obdobia: 31.december 2006 / Ročná účtovná závierka

Kategória problému: Požitok v dôchodku

Súvisiace štandardy alebo požiadavky: IAS 19

Dátum rozhodnutia: 13.marec 2008

Description of the issuer's accounting treatment

In its 2006 financial statements, the issuer disclosed the existence of a voluntary fund established in order to provide a post-retirement benefit plan ("Plan") to employees who: (i) have completed five years of service and (ii) have a permanent contract with the company.

Because the issuer considered the Plan contributions to be voluntary, the issuer did not record any related liability in its consolidated financial statements. The issuer did, however, assume some responsibility in respect of the Plan on the signing of a contract with a Pension Fund Manager to establish the Fund.

The issuer has a history of paying the benefits to their employees, even increasing them to keep pace with inflation since the commencement of the Plan.

The main characteristics of the Plan were as follows:

- (i) the Plan is totally funded by the issuer;
- (ii) (ii) the contributions for the Plan are made periodically;
- (iii) (iii) the liability is calculated based on a percentage of the salaries of Plan participants, subject to a floor and ceiling, dependent on the years of service;
- (iv) the financing of the Fund is determined as a function of the fair value of the assets and the liability arising from past services;
- (v) any increase in the benefit is assumed by the issuer.

The issuer argues that he should not have to recognize the plan because, according to the underlying contract, he can terminate the contributions to the fund, if and when he wishes.

The issuer also argues that no contributions were expected as of the balance sheet date as the fund had a surplus. The termination clauses of the contract establish that:

- (i) if the issuer stops its contributions, that fact must be communicated to the participants of the Plan and to the fund manager with a three month notice period; and,
- (ii) the issuer assumes the following responsibilities:
 - (1) the issuer must immediately purchase lifetime annuities from an insurance company for all the retired employees who are already receiving benefit when the termination of the contribution is communicated, at the % level established by their years of service;
 - (2) the issuer has to ensure the immediate payment of the pensions benefit to the active participants who are aged 65 or above (national retirement age), at the % level established by their years of service;
- (iii) after satisfying these requirements, the surplus of the fund should be used to purchase (through an insurance company) life-time annuities, actuarially determined according to the years of service of each participant who has not yet reached retirement age;
- (iv) if there remains a surplus after all the participant rights have been satisfied, the surplus should be used to improve the participants' pension benefit.

The enforcement decision

The enforcer found that the accounting treatment of the issuer did not comply with IAS 19.

Rationale for the enforcement decision

The enforcer did not consider the Plan to be a defined contribution plan on the basis that the issuer has a legal or constructive obligation to pay further contributions if the fund does not have sufficient assets to pay all employee benefits relating to employee service in the current and prior periods (IAS 19 paragraph 7). All other post-employment benefit plans that do not qualify as a defined contribution plan are, by definition, defined benefit plans (IAS 19 paragraph 7). Defined benefit plans may be unfunded, or they may be wholly or partly funded. The enforcer also considered IAS 19 paragraph 26(a) and (c) which, again, indicate that the issuer's plan is a defined benefit plan. This paragraph provides examples where an enterprise's obligation is not limited to the amount that it agrees to contribute to the fund. These examples include: (a) a plan benefit formula that is not linked solely to the amount of contributions (which is the case in this instance); and (c) those informal practices that give rise to a constructive obligation. According to the terms of the Plan, if the issuer opts to terminate, he is responsible for discharging the liability as at the date of the notice communicating the termination to members. IAS 19 paragraph 52 explains that an enterprise should account not only for its legal obligation under the formal terms of a defined benefit plan, but also for any constructive obligation that arises from the enterprise's informal practices. Informal practices give rise to a constructive obligation where the enterprise has no realistic alternative but to pay employee benefits. In the view of the enforcer, even if the Plan were not considered to be a defined benefit plan under IAS 19 paragraph 26, the issuer would have a constructive obligation to

provide the benefit having done so for 2005 and 2006. That practice has also created a valid expectation on the part of employees that the amounts will be paid in the future. The enforcer informed the issuer that it should account for the Plan as a defined benefit plan in accordance with IAS 19. This means that the issuer has to recognize, at a minimum, its current present liability less the plan assets as well as the benefit relating to the employees' years or service as defined under the Plan and that will be paid at national retirement age.

EECS/1208-13: Prezentácia polročnej účtovnej závierky

Koniec obdobia: Polročná účtovná závierka
Kategória problému: Polročná účtovná závierka
Súvisiace štandardy alebo požiadavky: IAS 34
Dátum rozhodnutia: 22.február 2008

Popis účtovania emitenta

Emitent pripravil finančnú správu za prvý polrok v súlade s IAS 34 na základe požiadaviek Smernice o transparentnosti (Smernica). Finančná správa však neobsahovala všetky informácie požadované IAS 34 a Smernicou. Konkrétne výkazy nezverejňovali niektoré vysvetľujúce poznámky požadované IAS 34 odsek 16 také ako:

- informácie o segmentoch v súlade s IAS 34 odsek 16(g);
- transakcie so spriaznenými osobami; a
- iné zverejnenia súvisiace s výnosmi a daňami v súlade s IAS 34 odsek 16(c)

Rozhodnutie regulátora

Podľa názoru regulátora polročná správa emitenta nebola v súlade s IAS 34.

Zdôvodnenie rozhodnutia regulátora

Polročné účtovné závierky emitentov súlade s IAS 34 majú obsahovať vysvetľujúce poznámky. Informácie ktoré majú byť obsiahnuté vo vysvetľujúcich poznámkach sú uvedené hlavne v odsekoch 15 až 18 IAS 34.

EECS/1208-14: Prezentácia polročnej účtovnej závierky

Koniec obdobia: Polročná účtovná závierka

Kategória problému: Polročná účtovná závierka, Podnikové kombinácie

Súvisiace štandardy alebo požiadavky: IAS34, IFRS 3

Dátum rozhodnutia: 13.máj 2008

Popis účtovania emitenta

Emitent pripravil finančnú správu za prvý polrok v súlade s IAS 34 na základe požiadaviek Smernice o transparentnosti. Polročný výkaz peňažných tokov zverejnil výdavky peňazí súvisiace s viacerými akvizíciami nadobudnutými v období. Poznámky súvisiace s akvizíciami, však zverejňovali len meno nadobudnutého a dátum akvizície. Zverejnenia nezahrnuté v polročnej účtovnej závierke v tomto prípade obsahovali:

- náklady na kombináciu a opis zložiek týchto nákladov;
- reálnu hodnotu nadobudnutého majetku a záväzkov a účtovné hodnoty určené v súlade s IFRS pred akvizíciou;
- popis faktorov na základe ktorých vznikli výdavky ktorých výsledkom bolo vykázanie goodwillu;
- zisk alebo stratu nadobudnutého po akvizícii; a
- detaily o výnosoch a zisku alebo strate kombinovanej jednotky ktoré by boli ak by akvizícia vznikla na začiatku obdobia.

Rozhodnutie regulátora

Podľa názoru regulátora polročná správa emitenta nebola v súlade s IAS 34.

Zdôvodnenie rozhodnutia regulátora

IAS 34 požaduje aby emitenti zverejnili v ich polročných účtovných závierkach ak je to významné, informácie o vplyvoch zmien v zložení emitenta počas polročného obdobia, vrátane podnikových kombinácií a akvizícii dcérskych spoločností (IAS 34 odsek 16.i). V prípade podnikovej kombinácie od emitenta sa požaduje zverejnenie informácií požadovaných IFRS 3 (odseky 66 až 73). Z pohľadu regulátora sa očakáva, že emitenti zabezpečia plný súlad so všetkými požiadavkami na zverejnenie obsiahnutými v IFRS 3 odseky 66 až 73 pri významných akvizíciách do ktorých vstúpili počas polročného obdobia vykazovania. V súlade s IAS 34 odsek 23 emitenti ktorí navrhujú nezverejňovať takéto informácie na základe významnosti majú urobiť takéto ohodnotenie na základe polročných finančných údajov v kontraste s celoročnými finančnými údajmi.

EECS/1208-15: Prezentácia porovnateľných informácií v polročnej účtovnej závierky

Koniec finančného roku: 31.december 2007 / Prospekt

Kategória problému: Polročná účtovná závierka, Porovnateľné informácie

Súvisiace štandardy alebo požiadavky: IAS 1, IAS 8 IAS 34

Dátum rozhodnutia: 11.február 2008

Popis účtovania emitenta

Ako časť schvaľovania prospektu emitenta s akciami obchodovanými na regulovanom trhu, regulátor preskúmal polročnú účtovnú závierku za obdobie od 1.januára do 30.júna 2007 a štvrtročné konsolidované účtovné závierky za obdobie od 1.januára do 30.septembra 2007, ktoré boli zahrnuté odkazom do prospektu. Regulátor zistil, že porovnateľné informácie v oboch sadách účtovných závierok boli poskytnuté len za obdobie od 1.januára do 31.decembra 2006 alebo k 31.decembru 2006. Účtovná závierka preto nebola v súlade s IAS 34, čo sa týka porovnateľných informácií vo výkaze zisku a strát, výkaz zobrazujúci zmeny vo vlastnom imaní, alebo výkaz peňažných tokov a relevantné dodatočné informácie.

Emitent vysvetlil, že jeho predstavenstvo rozhodlo nedodržať IAS 34 na základe obáv, z porovnateľných informácií na základe usmernenia IAS 1 odsek 40. Toto stanovuje, že za určitých okolností nie je možné uskutočniť reklasifikáciu porovnateľných informácií za určité predchádzajúce obdobie, na dosiahnutie porovnateľnosti s bežným obdobím. Napríklad, údaje za minulé obdobie nemuseli byť zhromaždené spôsobom, ktorý umožňuje reklasifikácia a uskutočnenie opätovného vytvorenia informácií.

Emitent informoval regulátora, že ani jedna z jeho dcérskych spoločností nebola povinná pripraviť konsolidované účtovné závierky za priebežné obdobia pred 31.decembrom 2006; Emitent a jeho dcérske spoločnosti nepripravovali údaje pre účely konsolidácie a nespracovávali údaje v podmienkach vykazovania podľa IFRS v roku 2006. Navyše, emitent informoval regulátora, že príprava porovnateľných informácií za obdobia ako sú požadované IAS 34 by bola aj časovo náročná aj nákladná.

Rozhodnutie regulátora

Z pohľadu regulátora neboli dostatočné dôkazy na vyňatie emitenta z prezentácie porovnateľných informácií za predchádzajúce obdobia ako požaduje IAS 34.

Zdôvodnenie rozhodnutia regulátora

IAS 34 odsek 20 špecifikuje porovnateľné informácie ktoré majú byť obsiahnuté v priebežnej účtovnej závierke (skrátene alebo úplné) takto:

- súvaha – na konci bezprostredne predchádzajúceho finančného roku;
- výkaz ziskov a strát – pre porovnateľné priebežné obdobia (bežné a od začiatku roku) bezprostredne predchádzajúceho finančného roku;
- výkaz o zmenách vo vlastnom imaní a výkaz peňažných tokov - pre porovnateľné obdobia od začiatku roku bezprostredne predchádzajúceho finančného roku

Regulátor tiež poukázal na to, že v súlade so Smernicou Komisie (EC) č. 809/2004 z 29. apríla 2004 o prospektoch, Príloha 1 bod 20.6.2, priebežné finančné informácie prezentované v registrovanom dokumente musia obsahovať porovnateľné výkazy za rovnaké obdobie v predchádzajúcom finančnom roku, okrem toho ak požiadavka na porovnateľnú súvahu sa môžu splniť prezentovaním koncoročnej súvahy.

Pri tvorbe záveru, regulátor tiež zoberal do úvahy nasledovné.

- Pri odkaze na odsek 40 IAS 1 emitent precízne neidentifikoval prečo príprava porovnateľných informácií podľa požiadaviek IAS 34 bude nevykonateľná;
- Emitent neodkázal na definíciu „nevykonateľnosti“ definovanú v IAS 8 odsek 5 („Požiadavka sa považuje za nevykonateľnú, ak ju aj napriek všestrannému úsiliu zo strany jednotky nemožno splniť“) a nezabezpečil, že urobil primerané úsilie na prípravu porovnateľných informácií za obdobia špecifikované v IAS 34;

- Aj keď príprava informácií pre porovnateľné obdobia tak ako je definovaná v IAS 34 by bola časovo náročná a nákladná, nemusela by byť nevykonateľná pre emitenta aby poskytol relevantné informácie tak ako to požaduje štandard.